

מְשֻׁפְטִים ב'

פֶּרְשָׁתֵנוּ מִתְחִילָה בַּפָּסֹוק "וְאֶלָּה הַמְשֻׁפְטִים אֲשֶׁר תְּשִׁיבָה לִפְנֵיכֶם".

רְשָׁיִי מְסֻבֵּיר פְּרוֹדֵש וַתְּכַן פָּסֹוק זוּה, שֶׁהַמְשֻׁפְטִים שֶׁל הַתּוֹרָה מִכּרְחִים לְהִזְמִין בְּצֹרָה שֶׁל "תְּשִׁיבָה לִפְנֵיכֶם" – "כִּשְׁלַחַן הַעֲרוֹךְ וּמוֹכֵן לְאָכֵל לִפְנֵי הָאָדָם", זוֹאת אֹמֶרֶת שֶׁהַמְשֻׁפְטִים מוֹכְגִים וְאָפְשָׁר לְהַשְׁתַּמְשָׁל בָּהֶם מִיד, מִכִּיוֹן שֶׁהָם כָּל-כֵּה מוֹבָגִים וּבְרוֹורִים מִמְשָׁכָם כְּמוֹ הָאָכֵל הַמוֹכֵן עַל הַשְּׁלֵחָן, וְצָרִיכִים רַק לְאָכְלוֹ.

וְכָמוֹ אָכֵל גְּשָׁמִי, שְׁתַּפְקִידוּ לְחַזֵּק אֶת הַגּוֹף, כִּי שַׁגּוֹף יְהִי בָּרִיאָה, כֵּה גַם הַגְּשָׁמָה – יִשְׁלַחַן אָכֵל רוֹתָנִי, שֶׁהָוָא הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתָה, שְׁמַחֵזֵק אֶת בָּרִיאֹות נְשָׁמַתוֹ שֶׁל כָּל יְהוּדִי.

וּבְפִרְטָה כִּשְׁמַדְבֵּר בְּיָלְדִים שֶׁהָם "צְבָאות הָהָר", וְכָמוֹ בְּצָבָא, שִׁיַּשׁ בּוֹ פְּקָדוֹת רְגִילּוֹת, וּנוֹסֵף עַל זוּה יִשְׁגַּשׁ גַם "פְּקָדַת-יּוֹם" שְׁמַקְבְּלִים מִהַּמְפִקֵּד הַעֲלִיוֹן, כֵּה גַם בְּ"צְבָאות-הָהָר" – מַה שְׁלׂוּמִדִים בְּפֶרְשָׁת-הַשְׁבּוּעַ, זוֹהִי "פְּקָדַת-הַיּוֹם" שְׁלַנוּ.

ומהי "פרקְתָת-הַיּוֹם":

לכל חיל מ"צְבָאות ה'" יש הוראה כללית ללחום נגד
ישראל; ואיך לו חמים נגדו? – על-ידי שמתנהגים כמו
יהודי.

וכאן נתוסף פרט ב"פרקְתָת-הַיּוֹם" של פרשת משפטים,
שהנחתנו צריכה להיות כשלוח העורך ומוכן לאכול.
זאת אומרת:

כששוואלים יلد: מי אתה ומה אתה, מיד הוא עונה:
אני מ"צְבָאות-ה'", ולראיה מיד הוא מצביע על הצעית
שלו, שבזה רואים מיד מיהו ומהו!

כששוואלים ילה: מי את ומה את, מיד היא עונה: אני
מ"צְבָאות-ה'", ולראיה מיד היא מצביעה על בגדיה
הצדוקים – היא הולכת בגדים המתאים לידה
יהודיה, ובזה רואים מהי ומי היא!

וכך מראים הילדים שהם הולכים על נחון מוכן
ובתוֹת, כי הרי הפסוק "ברא אלקים את השמים
ואת הארץ" הוא בין הפסוקים שהם יודעים ומשגנים
ומבינים, ולכן בטוחים שיצליחו במלחתם נגד היוצר.

וְעַל־יָדִי שֶׁהַילֵּד מִקְיָם כֹּל מַה שֶׁצָּרִיךְ בְּצֹרוֹתָה שֶׁל
"פְּשִׁים לְפָנֵיכֶם" – שֶׁהַכָּל מוֹכֵן, תָּרִי זוּה מַוסִּיף בְּרִיאוֹת
בְּגַשְׁמָתוֹ, וְעַל־יָדִי זוּה גַּם בְּרִיאוֹת הַגּוֹף, וּבְזֹכָה שִׁיקָּים
מַה שֶׁכְתּוֹב כִּמֶּה פְּסוּקִים לְפָנֵי זוּה: "בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָזְכֵיר אֶת שְׁמֵי אָבוֹא אֵלֵיךְ וּבְרִכְתִּיךְ".

(מעובד עפ"י שיחה ל'צבראות-השם' – נדפס ב'לקוטי שיחות' חלק כא עמ' 306)